

Diplomová práce. Ústav historických věd Filosofické fakulty University Pardubice, Pardubice 2018.

Oponentský posudek

Krajně pravicová hnutí zjednodušeně nazývaná českým fašismem byla pevnou, i když okrajovou součástí politické scény prvorepublikového Československa. Výzkum tohoto politického fenoménu tak má v moderní historiografii stále své opodstatnění, a to především na regionální úrovni. Petr Šatalík se ve svém výzkumu zaměřil na region Královéhradecka a odvážně si stanovil časový rozsah mezi lety 1918 a 1946. Vzhledem ke skutečnosti, že vybraný region nepatřil k oblastem, kde byl český fašismus poměrně silný, však toto poměrně dlouhé časové období nepůsobí proti kvalitě práce.

V úvodu jsou jasně vytyčeny cíle výzkumu, které kolega Šatalík v následujících částech práce úspěšně plní. Kladně lze hodnotit především logickou skladbu práce.

V druhé kapitole se autor věnuje detailnímu rozboru využitelných pramenů a dostupné odborné literatury. Poté následuje pokus o vymezení samotného pojmu fašismus. Lze s autorem souhlasit, že obecně uznávaná definice zatím chybí. Ve čtvrté kapitole se autor zaměřil na nastínění vývoje tohoto politického fenoménu na celostátní úrovni, přičemž využil dostupnou literaturu.

V dalších třech kapitolách se autor pomocí detailního rozboru archivních pramenů zaměřil na vznik a vývoj zmíněného politického proudu ve zvoleném regionu. Kvitovat lze i logické dělení podkapitol podle stěžejních událostí ve vývoji českého fašistického hnutí (vznik Národní obce fašistické, pokus o Židenický puč, pokusy o sloučení fašistických organizací apod.). Pozitivem je i sledování organizací, které se od NOF oddělovaly, či poněkud nepřehledné pokusy o sloučení krajně pravicových hnutí v průběhu třicátých let minulého století.

V předposlední kapitole je sledován osud předního představitele místního fašistického hnutí – Antonína Šulce. Lze konstatovat, že se autorovi podařilo ukázat mechanismy, jakými Mimořádné lidové soudy pracovaly a jak může být i v dnešní době složité určit míru viny či nevinu obviněného.

V poslední kapitole se autor odhodlal k pokusu o srovnání vybraného regionu se sousedním Pardubickem. I když se jedná o regiony sousední, je správně konstatováno, že Pardubice měly výrazně silnější postavení na krajně pravicové scéně meziválečného Československa, a to především díky personálnímu obsazení vedoucích postí nejen v podobě soudce Vážného či lékařů Konopáska či Kučery.

Cíle výzkumu, které si autor v úvodu stanovil, jsou v závěru zhodnoceny a lze souhlasit s jeho tvrzením, že byly splněny.

Z hlediska formální stránky je proto předložená práce kvalitní a totéž lze říci i o písemném projevu autora. Na několika místech je možné vytknout drobné nedostatky: nesprávně použití velkých písmen v názvu Spojených států amerických (s. 68) či nepřesně označení regionu Českomoravská vysočina namísto Českomoravská vrchovina (s. 41). Tyto nepřesnosti však práci nijak zásadně nepoškozují.

Celkově lze práci hodnotit jako kvalitní regionální sondu s přesahem do celostátního kontextu, která je založena zejména na podrobném výzkumu archivních pramenů a dobového tisku.

Doporučuji proto předloženou diplomovou práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.

Pardubice 3. srpna 2018

PhDr. Michal Benda